

disputants-הולקים-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

קדושין-האומר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
השולח גט לאשתו, והגיע בשליח או ששלח אחריו שליח, ואמר לו גט שנתתי לך בטל הוא - הרי זה בטל	איתביה:											◇
והא נתינת גט ליד שליח דכי נתינת מעות ליד אשה דמי, וקתני: הרי זה בטל												נט
התם נמי כל כמה דלא מטא גיטא לידה - דיבור ודיבור הוא, אתי דיבור ומבטל דיבור.												◇
כל הכלים יורדין לידו טומאתן במחשבה, ואין עולים מידי טומאתן אלא בשינוי מעשה	איתביה ר"ל לר' יוחנן:											◇
מעשה מוציא מיד מעשה ומיד מחשבה, מחשבה אין מוציאה לא מיד מעשה ולא מיד מחשבה												נט
בשלמא מיד מעשה לא מפקה, דלא אתי דיבור ומבטל מעשה, אלא מיד מחשבה מיהא תפיק												נט
שאני מחשבה דטומאה, דכי מעשה דמי וכדרב פפא												נט
כתיב (ויקרא יא) כי יתן וקרין כי יותן, הא כיצד? כי יותן דומיא דכי יתן, מה יתן דניחא ליה, אף יותן דניחא ליה.	דרב פפא רמי:											◇
רב זביד מתני להא שמעתתא אהא:												נט
וכן היא שנתנה רשות לשלוחה לקדשה, והלכה היא וקדשה את עצמה, אם שלה קדמו - קידושיה קידושין, ואם של שלוחה קדמו - אין קידושיה קידושין.												נט
לא קדשה את עצמה, וחזרה בה, מהו?												◇
חזרת	רבי יוחנן:											◇
אינה חזרת.	ר"ל:											◇
ר' יוחנן אמר חזרת, אתי דיבור ומבטל דיבור	[רבי יוחנן]											◇
ר"ל אמר אינה חזרת, לא אתי דיבור ומבטל דיבור.	[ר"ל]											◇
ביטל, אם עד שלא תרם ביטל - אין תרומתו תרומה	איתביה רבי יוחנן לר"ל:											◇
הכא במאי עסקינן - כגון שקדם בעל הבית ותרם את כריו, דהוה ליה מעשה.	רבא:											◇
כל הכלים יורדים לידו טומאתן במחשבה, ואין עולין מטומאתן אלא בשינוי מעשה	איתביה ריש לקיש:											◇
מעשה מוציא מיד מעשה ומיד מחשבה, מחשבה אינה מוציאה לא מיד מעשה ולא מיד מחשבה												נט
בשלמא מיד מעשה לא מפקה, לא אתי דיבור ומבטל מעשה, אלא - מיד מחשבה מיהא תפיק												נט
שאני מחשבה דטומאה, דכי מעשה דמי וכדרב פפא	א"ל: [ר' יוחנן]											◇
כתיב כי יתן וקרין כי יותן, הא כיצד? כי יותן דומיא דיתן, מה יתן דניחא ליה, אף יותן נמי דניחא ליה.	דרב פפא רמי:											◇
השולח גט לאשתו, והגיע בשליח או ששלח אחריו שליח, ואמר לו גט שנתתי לך בטל הוא - הרי זה בטל	איתביה רבי יוחנן לר"ל:											◇
תיובתא דר"ל תיובתא.												נט
והילכתא כוותיה דר"י ואפילו בקמייתא, ואע"ג דאיכא למימר: שאני נתינת מעות ליד אשה דכמעשה דמי, אפילו הכי אתי דיבור ומבטל דיבור.												◇
קשיא הילכתא אהילכתא אמרת: הילכתא כרבי יוחנן, וקיימא לן: הילכתא כרב נחמן												נט
מהו שיחזור ויגרש בו?	דאיבעיא להו:											◇
חוזר ומגרש בו	רב נחמן:											◇
אינו חוזר ומגרש בו	רב ששת											◇
וקיימא לן: הילכתא כותיה דרב נחמן												נט
נהי דבטליה מתורת שליח, מתורת גט לא בטליה.												נט
מקודשת לשני.												נט
מקודשת לשני לעולם	רב:											◇
מקודשת לשני עד ל' יום, לאחר ל' יום פקעי קידושי שני וגמרי קידושי ראשון.	שמואל:											◇

disputants-הולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment- storyמעשה- O	statement-מימרא- ♣ challenge-קשיא- ♠ question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קדושין-האומר	מימרא	מאן דאמר											
קידושי שני במאי פקעי?	קידושי שני במאי פקעי?	יתבי רב חסדא וקא קשיא ליה:										♣	◇
מר ארישא מתני לה וקשיא ליה, רב יהודה אסיפא מתני לה ולא קשיא ליה:	מר ארישא מתני לה וקשיא ליה, רב יהודה אסיפא מתני לה ולא קשיא ליה:	אמר ליה רב יוסף:										!	◇
מעכשיו ולאחר שלשים יום וכו', אמר רב: מקודשת ואינה מקודשת לעולם	מעכשיו ולאחר שלשים יום וכו', אמר רב: מקודשת ואינה מקודשת לעולם	[רב]										♣	◇
מקודשת ואינה מקודשת אלא עד ל' יום, לאחר ל' פקעי קידושי שני וגמרי קידושי ראשון	מקודשת ואינה מקודשת אלא עד ל' יום, לאחר ל' פקעי קידושי שני וגמרי קידושי ראשון	שמואל:										♣	◇
לרב מספקא ליה אי תנאה הואי אי חזרה הואי	לרב מספקא ליה אי תנאה הואי אי חזרה הואי	[רב]										♣	◇
לשמואל פשיטא ליה דתנאה הואי.	לשמואל פשיטא ליה דתנאה הואי.	[שמואל]										♣	◇
ובפלוגתא דהני תנאי	ובפלוגתא דהני תנאי											■	
מהיום ולאחר מיתה - גט ואינו גט, דברי חכמים	מהיום ולאחר מיתה - גט ואינו גט, דברי חכמים	דתניא:-[חכמים]										♣	◇
כזה גט.	כזה גט.	רבי:										♣	◇
ונימא רב הלכה כרבנן, ונימא שמואל הלכה כרב:	ונימא רב הלכה כרבנן, ונימא שמואל הלכה כרב:											♣	
צריכא, דאילו אמר רב הלכה כרבנן, הוה אמינא התם דלרחוקה קאתי, אבל הכא דלקרובה קאתי - אימא מודה ליה לשמואל דתנאה הואי ואי אמר שמואל הלכה כרבי, הוה אמינא התם הוא דאין גט לאחר מיתה, אבל הכא דיש קידושין לאחר ל' - אימא מודי ליה לרב, צריכא.	צריכא, דאילו אמר רב הלכה כרבנן, הוה אמינא התם דלרחוקה קאתי, אבל הכא דלקרובה קאתי - אימא מודה ליה לשמואל דתנאה הואי ואי אמר שמואל הלכה כרבי, הוה אמינא התם הוא דאין גט לאחר מיתה, אבל הכא דיש קידושין לאחר ל' - אימא מודי ליה לרב, צריכא.											!	◇
ולטעמיה דרב, בא אחד ואמר לה הרי את מקודשת לי מעכשיו ולאחר ל' יום, ובא אחר ואמר לה הרי את מקודשת לי מעכשיו ולאחר עשרה ימים - מראשון ומאחרון צריכה גט, מאמצעי אינה צריכה גט, מה נפשך? אי תנאה הואי - דקמא קידושי, דהנך לאו קידושי, אי חזרה הואי - דבתרא קידושי, דהנך לאו קידושי.	ולטעמיה דרב, בא אחד ואמר לה הרי את מקודשת לי מעכשיו ולאחר ל' יום, ובא אחר ואמר לה הרי את מקודשת לי מעכשיו ולאחר עשרה ימים - מראשון ומאחרון צריכה גט, מאמצעי אינה צריכה גט, מה נפשך? אי תנאה הואי - דקמא קידושי, דהנך לאו קידושי, אי חזרה הואי - דבתרא קידושי, דהנך לאו קידושי.	אביי:										■	◇